

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-044979
Dato :

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 172, 173, 174, 175 og 178 af 23. januar
2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Kirsten Otbo

Spørgsmål 172:

"I svaret på spørgsmål 175 af 7. september 2005 tilkendegav ministeren, at han ikke kunne udlevere en anonymiseret udgave af konsulentudtalelserne vedrørende de 35 nyudnævnte direktører i SKAT med den begrundelse, at 'nogle kandidater til de pågældende stillinger kunne identificeres', og i sit svar på spørgsmål 62 af d. 22. november 2005 tilkendegav ministeren, at han ikke havde set nogle af disse 35 udtalelser. Ministeren bedes derfor oplyse, hvor mange af disse konsulentudtalelser told- og skattedirektøren har set, samt i hvor mange tilfælde direktøren kunne genkende personen ud fra udtalelsen?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at told- og skattedirektøren har set udtalelser vedrørende alle de 35 udnævnte direktører.

Den anden del af spørgsmålet kan ikke besvares, idet der ikke på noget tidspunkt i processen blev gennemført forsøg om, i hvor mange tilfælde told- og skattedirektøren kunne genkende personen ud fra udtalelsen uden på anden måde at være orienteret om den pågældendes identitet.

Spørgsmål 173:

"I svaret på spørgsmål 63 tilkendegav ministeren, at en del af de konsulentudtalelser, der havde dannet grundlag for indplacering af 121 ledere var blevet destrueret. Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at materiale, der danner grundlag for så vigtige forvaltningsafgørelser, bliver destrueret kort efter, at afgørelsen er blevet truffet?"

Svar:

Indplaceringen af ledere i den nye told- og skatteforvaltning, SKAT, var formentlig den største omplacering af ledere i den offentlige forvaltning nogensinde.

Overordnet skulle processen sikre SKAT de bedst mulige lederkompetencer og samtidig tilgodese krav om ligeværdighed og hensyn til den enkelte leder fra såvel kommunal som statslig side. Samlet set var der tale om en omfattende og kompliceret proces, der tillige skulle forløbe indenfor relativ snævre tidsrammer.

Det var derfor afgørende, at processen blev professionelt tilrettelagt, og at den blev bredt accepteret. Det er min opfattelse, at begge dele i vid udstrækning har været tilfældet – også selv om der måske er nogle ledere, der har været skuffet eller mindre tilfredse med resultatet.

I forbindelse med fastlæggelsen af forløbet blev det tilkendegivet, at den skriftlige feedback, som det medvirkende konsulentfirma gav til den enkelte leder og til det samtaleteam, som skulle gennemføre samtalerne, var fortroligt og derfor ville blive destrueret, når processen var afsluttet.

Det er min klare holdning, at tilkendegivelser af denne karakter skal respekteres – ikke mindst når det som her gælder følsomme oplysninger. Jeg vil godt tilføje, at det er min opfattelse, at spørgsmålet om fortrolighed har haft en væsentlig betydning for accepten af processen.

I den givne sammenhæng, finder jeg ikke, at den valgte fremgangsmåde er i modstrid med god forvaltningsskik.

Spørgsmål 174:

"Som supplement til svaret på spørgsmål 63 bedes ministeren oplyse, om det forekommer på andre af SKATs forvaltningsområder, at materiale, der danner grundlag for forvaltningsafgørelser, bliver destrueret kort efter, at afgørelsen er blevet truffet?"

Svar:

Jeg betragter det som en selvfølge, at der iagttages god forvaltningsskik i alt SKATs arbejde. Det gælder først og fremmest i forhold til de borgere og virksomheder, som SKAT betjener, men også i forhold til personale spørgsmål.

Spørgsmål 175:

"I svaret på spørgsmål 175 af 7. september 2005 gav ministeren en forklaring på, at konsulentudtalelser vedrørende udnævnte ledere ikke kunne udleveres, og i sit svar på spørgsmål 62 af den 22. november 2005 gav ministeren en anden forklaring på, at konsulentudtalelser ikke kunne udleveres. Hvad er årsagen til forskellen på de to svar?"

Svar:

Jeg antager, at der spørges til mit svar på spørgsmål 63, og baserer derfor mit svar på det.

Hvis man sammenligner besvarelsen af de nævnte spørgsmål 175 af 7. september 2005 og spørgsmål 63 af 22. november 2005 er der ikke tale om en indholdsmæssig forskel, men om sproglig variation og det forhold, at processen på tidspunktet for afgivelse af det sidste af de to svar var længere fremme.

Det fremgår af begge svar, at det lovede fortrolighedshensyn over for de medvirkende ledere er det afgørende hensyn for ikke at udlevere materialet.

Ved tidspunktet for afgivelse af svar på spørgsmål 63 kom dertil det praktiske forhold, at processen var så langt fremme, at en del af materialet allerede var blevet destrueret.

Spørgsmål 178:

"I forbindelse med fusionen på skatteområdet er det forekommet, at chefer er avanceret fra lønramme 37 til lønramme 38. Ministeren bedes derfor som supplement til sit svar på spørgsmål 100 oplyse, om der inden gennemførelsen af de anførte samtaler mellem ansøgerne og medlemmer af direktionen konkret er blevet taget stilling til, at en eller flere af de daværende chefer i lønramme 37 kunne avancere til lønramme 38, og en eller flere af de daværende chefer i lønramme 37 ikke kunne få et sådant advancement?"

Svar:

Spørgsmålet er i sin kerne stort set identisk med spørgsmål 100. Jeg oplyste i min besvarelse af dette spørgsmål, at udgangspunktet ved lederindplaceringen var, at de ledere, der skulle indplaceres i den nye ledelsesstruktur, ville være ledere med en stilling på tilsvarende niveau. Jeg oplyste desuden, at der ikke på forhånd har været taget stilling til konkrete ansøgers mulighed for indplacering i den nye organisation.

Jeg kan tilføje, at i alt 110 ledere havde tilkendegivet et ønske om indplacering på en af de 35 stillinger som planlægningsdirektører og skattedirektører i den nye told- og skatteforvaltning. Det betyder, at 75 af de 110 ledere ikke blev indplaceret i de pågældende stillinger, men i stedet indgik i lederindplaceringen i den efterfølgende runde.

Det er min opfattelse, at den valgte fremgangsmåde var bredt accepteret blandt de ledere, der indgik i lederindplaceringen. Det kan dog ikke afvises, at enkelte har haft forventninger, der ikke har kunnet indfries.